

DECIZIA nr. 529 din 2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. x S.R.L.,
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. x/10.08.2012

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector 4 - Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa nr. x/09.08.2012, inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. x/10.08.2012, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in Bucuresti, str. X, sector 4.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 4 sub nr. x/07.08.2012, il constituie Decizia de impunere nr. F-S4 x/15.06.2012 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S4 x/15.06.2012, ambele comunicate sub semnatura la data de **x.2012**, prin care s-a stabilit in sarcina societatii obligatia totala de plata in suma de x lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar de plata in urma solutionarii decontului de TVA cu optiune de rambursare la 31.03.2010 cu control ulterior in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin.(1), art.206 alin.(1) lit.e), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.(a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC x SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. F-S4 x/15.06.2012, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, SC x SRL aduce urmatoarele argumente:

In urma controlului fiscal efectuat in urma solicitarii prin decontul nr.x/09.04.2010, a rambursarii soldului sumei negative a TVA in suma de x lei aferenta perioadei 02.05.2006-31.03.2010, i s-a rambursat suma de x lei prin nota de restituire nr.x/16.08.2010, iar suma de x lei a fost compensata cu obligatii fiscale prin nota de compensare nr.x/16.08.2010.

Urmare verificarii a rezultat o diferenta de TVA colectata conform inspectiei fiscale, diferenta respinsa la rambursare invocandu-se prevederile art. 129 alin.(4) din Legea nr.571/2003.

In fapt, societatea a achizitionat autoturismul marca x, prin incheierea contractului de leasing financiar nr.x/22.11.2006, ce a fost utilizat in scopuri administrative, cu scopul realizarii de operatiuni taxabile aferente obiectului principal de activitate si pentru care si-a exercitat dreptul de deducere.

Aceasta invoca in sustinerea contestatiei circulara nr.341061/15.05.2009 a Ministerului Finantelor Publice potrivit careia "Regimul TVA aferent operatiunilor de leasing este prezentat in detaliu la pct.7 alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI al Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, astfel: "Transmiterea folosintei bunurilor in cadrul unui contract de leasing este considerata prestare de servicii conform art.129 alin.(3) lit.a) din Codul fiscal."

Contestatarar arata ca din coroborarea acestor prevederi cu cele ale art.32 pct.10 din OUG nr.34/2009 rezulta cu claritate ca prevederile privind eliminarea dreptului de deducere a TVA nu vor fi aplicabile pentru ratele de leasing platite de utilizatori societatilor de leasing, intrucat acestea reprezinta din punct de vedere al TVA prestari servicii in sensul art.129 alin.(3) lit.a) din Codul fiscal, dar se vor aplica pentru valoarea la care se va face transferul dreptului de proprietate la sfarsitul contractului, aceasta fiind considerata o livrare de bunuri. Daca valoarea reziduala nu e inclusa in valoarea ratelor, nu se limiteaza dreptul de deducere, societatea avand in acest stadiu de derulare a contractului calitatea de utilizator, deci de beneficiar al unui serviciu furnizat de proprietar-societatea de leasing.

Achizitionarea autoturismului s-a efectuat in scopul realizarii de operatiuni taxabile, respectiv activitate de consultanta ce necesita prospectare piata, contactare si deplasare la clienti.

In ceea ce priveste punerea la dispozitie in vederea utilizarii cu titlu gratuit a autoturismului de catre administratorul societatii, contestatara arata ca organul de inspectie fiscala nu aduce probe in sustinere conform art.49 din OG nr.92/2003.

Referitor la accesoriile aferente arata ca pentru determinarea acestora este necesar sa se cunoasca scadenta obligatiilor principale si avand in vedere ca raportul de inspectie fiscala i-a fost comunicat la 09.07.2012 iar termenul de plata este de 60 de zile de la comunicare nu datoreaza accesorii pentru sume nescadente.

De asemenea, precizeaza ca potrivit instructiunilor de completare decontului de TVA prevazute de OPANAF nr.3665/2011, daca suma datorata a fost deja achitata nu se stabilesc in mod expres precizari de declarare in decont, caz in care trebuie urmarit daca organul fiscal a inregistrat raportul de inspectie fiscala in fisa pe contribuabil.

In concluzie solicita incadrarea corecta a tranzactiei conform prevederilor art.129 alin.(3) lit a) din Codul fiscal si rambursarea sumei de x lei.

II. Prin Decizia de impunere nr. F-S4 x/15.06.2012 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S4 x/15.06.2012, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 4 au stabilit obligatia totala de plata in suma de x lei reprezentand :

- x lei -TVA colectata;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.01.2007 - 31.03.2010 in vederea solutionarii cu control ulterior a decontului de TVA nr.x/09.04.2010 cu optiune de rambursare.

SC x SRL este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. J40/7030/2006, detine codul unic de inregistrare x si este inregistrata in scopuri de TVA (platitoare de TVA) incepand cu data de 02.05.2006.

Activitatea principala: activitati de consultanta pentru afaceri si management, cod CAEN 7022.

Din raportul de inspectie fiscala nr. F-S4 x15.06.2012 rezulta ca societatea a incheiat pe o perioada de 48 luni contractul de leasing nr.x/.2006 cu x SA pentru un autoturism x, inmatriculat in Romania in data de 10.01.2007, care a fost pus cu titlu gratuit la dispozitia administratorului x, asa cum rezulta din nota explicativa a administratorului societatii.

3.1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca punerea la dispozitie in mod gratuit a unui autoturismului achizitionat in regim de leasing, pentru care taxa a fost dedusa la momentul achizitiei constituie operatiune asimilata unei prestari de serviciu cu plata, pentru care exista obligatia colectarii taxei.

In fapt, societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative a TVA in suma de x lei aferenta perioadei 02.05.2006-31.03.2010, in baza decontului nr.x/09.04.2010.

Urmare controlului fiscal ulterior efectuat de organele de inspectie fiscala pe perioada 01.01.2007- 31.03.2010 s-a emis decizia de impunere nr. F-S4 x/15.06.2012 prin care s-a stabilit in sarcina SC x SRL o diferenta suplimentara de TVA in suma de x lei prin majorarea TVA colectata aferenta prestarilor de servicii pe perioada 01.01.2008-31.03.2010.

La baza stabilirii diferentei de TVA au stat constatarile din raportul de inspectie fiscala nr. F-S4 x/15.06.2012, din care rezulta ca societatea a dedus suma de x pe perioada 01.01.2007-

31.03.2010, reprezentand TVA aferenta cheltuielilor cu contractul de leasing pentru autoturismul x, din care TVA in suma de x lei este aferenta perioadei 01.01.2008-31.03.2010, perioada in care a fost pus la dispozitia administratorului societatii cu titlu gratuit, operatiune asimilata prestarilor de servicii taxabile, motiv pentru care organele fiscale au colectat TVA aferenta in suma de x lei, conform art. 129 alin. 4 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

In drept, potrivit art. 126, art. 129, art.137, art. 140 si art.145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 126. - (1) Din punct de vedere al taxei **sunt operatiuni impozabile in Romania** cele care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) **operatiunile care, in sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, in sfera taxei, efectuate cu plata;**

[...]

(9) **Operatiunile impozabile pot fi:**

a) operatiuni taxabile, pentru care se aplica cotele prevazute la art. 140;

[...]"

"Art. 129. - (1) Se considera prestare de servicii orice operatiune care nu constituie livrare de bunuri, asa cum este definita la art. 128.

(3) Prestările de servicii cuprind operatiuni cum sunt:

a) **închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;**

(...)

(4) **Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată** urmatoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane."

"Art. 137. - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operatiuni;

b) pentru operatiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operatiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operatiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;"

"Art. 140. - (1) Cota standard este de 19% si se aplica asupra bazei de impozitare pentru operatiunile impozabile care nu sunt scutite de taxa sau care nu sunt supuse cotei reduce".

"Art. 145 - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;"

Din prevederile legale sus-citate rezulta ca din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata sunt asimilate prestarii de servicii efectuate cu plata, serviciile care fac parte din activitatea economica a persoanei impozabile si care sunt prestate in mod gratuit de catre

persoana impozabila pentru uzul propriu, al personalului acesteia, ori pentru uzul altor persoane, caz in care baza impozabila a acestor operatiuni o constituie cheltuielile efectuate de persoana impozabila cu realizarea prestarii.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retin urmatoarele:

In speta, din notele explicative-anexate la RIF nr.F-S4 x/15.06.2012 date organelor de inspectie fiscala de catre administratorul societatii rezulta ca autoturismul x **a fost utilizat de catre** domnul x in calitate de administrator (de la 13.05.2008) al SC x SRL. Acesta arata ca a utilizat autoturismul pe perioada 2007-2010 in vederea bunei desfasurari a activitatii societatii care presupunea deplasari la clienti, furnizori si a incheierii unor contracte de emisiuni pe teme medicale, precizand ca deducerea TVA aferenta contractului de leasing financiar este aferenta operatiunilor taxabile. De asemenea, contestatara precizeaza ca pierderea inregistrata in perioada 01.01.2007-31.12.2010 se datoreaza cheltuielilor de leasing, impozitului forfetar etc. Utilizarea autoturismului in perioada 2008-2009 rezulta din fisele de intretinere a autoturismului anexate la dosarul cauzei in care se consemneaza ca a rulat cu acest autoturism x km.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a realizat venituri din prestari servicii numai in anul 2007 constand in realizarea si programarea in grila postului TV Antena 3.

Ca atare, in conditiile in care in perioada 01.01.2008-31.03.2010 societatea nu a realizat niciun venit si nu a facut dovada ca a exploatat bunul achizitionat in vederea realizarii de operatiuni taxabile, ci **l-a pus la dispozitie la dispozitia administratorului spre folosinta in mod gratuit**, fara sa incaseze nimic in contrapartida, SC x SRL realizeaza o operatiune asimilata prestarii de servicii, taxabila din punct de vedere al TVA.

Sustinerile societatii contestatoare sunt vadit nefondate si nu schimba constatările de organele de inspectie fiscala, avand in vedere urmatoarele:

1. Constatările au avut la baza cele declarate de administratorul societatii pe proprie raspundere, prin notele explicative date in fata organelor de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 4, asa cum rezulta din copiile existente la dosarul cauzei.

2. Organele de inspectie fiscala au recunoscut dreptul de deducere pentru TVA aferenta cheltuielilor aferente achizitiei in regim de leasing a autoturismului, inasa simpla achizitie de catre societate nu contrazice in niciun fel constatarea organelor fiscale cu privire la punerea la dispozitia altei persoane in mod gratuit, operatiune considerata din punct de vedere al TVA ca fiind asimilata prestarii de servicii taxabila. De altfel, daca folosinta gratuita a autoturismului nu ar fi fost taxabila, atunci nici taxa aferenta achizitiei nu ar fi fost deductibila, intrucat aceasta nu ar fi fost destinata realizarii unor operatiuni taxabile, conform art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, efectul fiind acelasi din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata datorata de catre societate.

3. Societatea nu a prezentat nicio dovada obiectiva din care sa reiasa ca folosinta autoturismului achizitionat in sistem leasing in perioada 01.01.2008-31.03.2010 a fost in scopul realizarii operatiunilor taxabile ale acesteia, nu a prezentat nicio fisa a postului, anexa la contractul individual de munca in conformitate cu legislatia muncii, din care sa reiasa persoana angajata cu atributii de sofer prevazute in fisa postului; nu a prezentat ordine de deplasare sau alte documente din care sa reiasa ca autoturismul a fost utilizat exclusiv pentru deplasari in interes de serviciu (la furnizori, clienti), asa cum se sustine in punctul de vedere prezentat organelor de inspectie fiscala.

Avand in vedere ca societatea a dat autoturismul administratorului spre folosinta gratuita in conditiile in care a dedus TVA aferenta ratelor de leasing, operatiunea echivaleaza din punct de vedere economic cu punerea la dispozitia pentru uzul administratorului, cu titlu gratuit a prestarii de servicii respective.

In ceea ce priveste invocarea prevederilor OUG nr.34/2009 privind faptul ca eliminarea dreptului de deducere a TVA nu va fi aplicabila pentru ratele de leasing platite de utilizatori societatiilor de leasing, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei in conditiile in care organul de inspectie fiscala a acordat dreptul de deducere pentru TVA aferenta ratelor din contractul de leasing in suma de x lei pe perioada 01.01.2008-31.03.2010.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 156. - (1) Persoanele impozabile, înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, au urmatoarele obligatii din punct de vedere al evidentei operatiunilor impozabile:

(...) c) **sa furnizeze organelor fiscale toate justificarile necesare** în vederea stabilirii operatiunilor realizate atât la sediul principal, cât si la subunitati.(....)."

De asemenea, in conformitate cu dispozitiile art. 65 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 65 - (1) Contribuabilul **are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal**".

Fata de aspectele prezentate, avand in vedere ca societatea contestatara nu a prezentat nicio dovada obiectiva privind utilizarea autoturismului in folosul propriilor operatiuni taxabile, desi obligativitatea prezentarii dovezilor obiective care sa justifice o asemenea utilizare îi incumba in totalitate, precum si prevederile art.213 din Codul de procedura fiscala - "(1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.

(...)

(4) *Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora*", contestatia acesteia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata

In consecinta, operatiunea de punere la dispozitia a unui serviciu cu titlu gratuit, pentru care taxa a fost dedusa in amonte la momentul achizitiei constituie o operatiune asimilata prestarii de servicii, taxabila in conformitate cu reglementarile in materia taxei pe valoarea adaugata, contestatia SC x SRL urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de x lei.

3.2. Referitor la accesorii aferente TVA in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca accesoriile aferente taxei pe valoarea adugata sunt datorate, in conditiile in care in sarcina contribuabilei s-a retinut ca fiind datorate debitele principale stabilite prin decizia de impunere contestata, iar societatea a beneficiat de rambursarea TVA la data de 16.08.2010.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S4 x/15.06.2012 organele fiscale au calculat de la data de 16.08.2010 pana la data de 31.05.2012 in sarcina SC x SRL accesorii aferente TVA in suma de x lei.

In drept, incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere".

"Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pâna la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situatia în care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza majorari de

întârziere pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(...)

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Ulterior, începând cu data de 1 octombrie 2010 au intrat în vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“Art. 120¹- (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Fata de prevederile legale sus menționate, dobânzile/majorările și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal. În cazul diferențelor suplimentare de creanțe fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală, dobânzile/majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta că obligațiile fiscale accesorii în sumă de x lei au fost calculate asupra debitului în suma de x lei reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-S4 x/15.06.2012.

Nu poate fi reținută pretenția contestatarii potrivit căreia datorează accesorii aferente diferenței suplimentare de plată în suma de x lei după împlinirea termenului de 60 zile de la data comunicării deciziei prin care s-a stabilit debitul, respectiv 09.07.2012, întrucât prevederile legale invocate stipulează expres că se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența.

Având în vedere faptul că la data de 16.08.2010 a fost emisă nota de compensare din TVA de rambursat cu obligațiile de plată reprezentând impozit pe salarii, contribuții sociale, impozit pe profit și accesorii aferente pentru suma de x lei, iar pentru diferența de x lei a beneficiat de rambursare potrivit notei de restituire nr.x/16.08.2010, precum și cele reținute la pct. 3.1 din prezenta decizie, potrivit cărora contestatoarea datorează taxa pe valoarea adăugată în urma inspecției fiscale, rezulta că aceasta datorează și accesoriile aferente, în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru dobânzi/majorările de întârziere aferente TVA în suma de x lei și penalități de întârziere aferente TVA în suma de x lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 126, art. 129 alin. (4) lit. b), art. 137 alin. (1) lit. d), art. 140, art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. din Normele metodologice date în aplicarea Titlului II din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 119 alin. (1), art. 120, art. 120¹ și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE

Respinge contestatia SC x SRL formulata impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S4 x/15.06.2012, emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratia Finantelor Publice sector 4 s-a stabilit in sarcina societatii obligatia totala de plata in suma de x lei reprezentand diferente suplimentare de TVA, si accesorii aferente.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.

